πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

γιὰ κιοκλερδεκί πατεριμιζ, σανήν
ἰσμήν μουκαντὲς ὀλσοῦν, σανήν μελικι-
ουτοῦν κελσίν, σανήν μουραδὴν νίτζε κιοκ-
τε, οὐγλέ, κεζάλικ γερ γιουζινδέ ὀλσοῦν, χερ
κιουνκιου· ἐκμεγιμιζι βιζέ βου κιοῦν βέρ,
βέ βορτζλαριμιζδάν βιζί χελάλ ἐγλέ,
νίτζεκι· βιζ βορτζλουλαριμιζήν βορτζλα-
ρινή παγισλάριζ· βέ βιζί ἰγβαγὲ κετίρ-
μέ, λάκιν βιζί φεναλικτάν κουρτάρ· ἀμήν

...πρίτζα. ἅγιος ὁ Θεὸς
κατὸ σαλάχ· κατὸ σελκαβέ· κατὸ σελέτη·
...ὀτ· ἐλχάνια ::
ἀπριλίου 4

ἐκ τῆς ... Σαρίου ... Νικόλαος

χαναδζής
1875 Νοεμβρίου 2

ΠΡΟϹΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΗΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ ΤΗϹ ΑΓΙΑϹ ΠΟΛΕΩϹ ΙΛΗΜ

Ἀκούσατε πάντες οἱ εὐσεβεῖς
χριστιανοί· ἄνδρες τε καὶ
γυναῖκες· μικροί τε καὶ
μεγάλοι· ταύτην τὴν
διήγησιν· ὁποία
διηγεῖτε διὰ τοὺς
ἁγίους τόπους
ὅπου

ἦχος α΄. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν::

ἐπεριπάτησεν· ὁ κ͞ς ἡμῶν ι͞ς χ͞ς
2 καὶ ἡ παναχραντος· αὐτοῦ μ͞ηρ
ὑπεραγία· θ͞κος· καὶ πάντες οἱ ἅγι
οι· ἀπόστολοι· καὶ οἱ θεηγόροι προφῆ
ται· καὶ τούτων ἠρήσα· καὶ τὸ κεφά
λαιον· ὑπάρχει· ἡ ἁγία· πόλις· ἱλ͞ημ
τὴν ὁποίαν· καὶ ὁ κ͞ς ἡμῶν· ι͞ς χ͞ς
τὴν ὀνομάζει· πόλις τοῦ μεγά
λου· βασιλέου· ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
οὐχὶ μόνον· αὐτὴ ἡ πόλις
λέγεται ἁγία· ἀλλὰ καὶ τὰ περίχω
ρα· καὶ ὁ τόπος· αὐτῆς· ὅσοι οἱ
ὀνομάζεται εἰς τὴν παλαιὰν
διαθήκην· ἐπὶ τῆς ἐπαγγελίας·
περὶ αὐτῆς· εἶπεν ὁ κ͞ς· διὰ στό
ματος

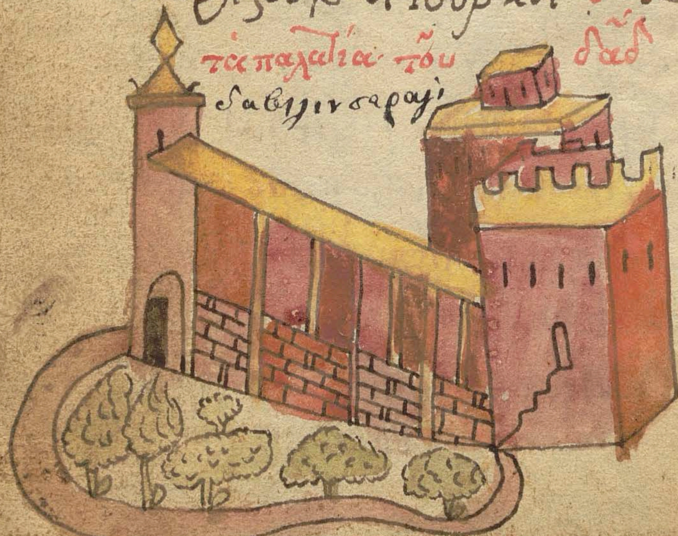
ματος· τῶν προφητῶν· ἱερέ
ου σαμέλη· καὶ γάλα· αὐτοῦ λοιπὸν
ἐρχόνται· πάντες γένος καὶ φίλοι· ἀπὸ
ἀνατολῶν· καὶ δυσμῶν· καὶ πάν
τος κόσμου· τρέχουσι· καὶ προ
σκυνοῦσι· μετὰ μεγάλης· πί
στεως· οὐ μόνον ὀρθόδοξοι· ἀλλὰ
καὶ ἑρετηκοὶ· καὶ ἀσεβεῖς· ἐκ παντὸς τόπου·
Αὕτη· λοιπὸν· ἡ ἁγία· πόλις·
ἱλ͞ημ· εἶναι· εἰς τὸ πὸμ
ὕτιλὸν· εἰς τὴν μέσιν·
τῆς γῆς· ὡς λέγει ὁ προφή
της δα͞δ· ὁ δὲ θ͞ς βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσω σωτηρίαν·
ἐν μέσῳ τῆς γῆς· καὶ εἶναι κάστρον·
ὡραιότατον· καὶ γύρισμα μίλια 5

ἔχει δὲ καὶ πόρτες μεγάλες δ
κατὰ δυσμὰς· τοῦ δαδ· κατὰ
ἀνατολὰς· τῆς Γεθσιμανῆς· κατὰ
μεσημβρίαν· τῆς ἁγίας Σιὼν
κατὰ ἄρκτον· τῆς Δαμάσκου
ἔχει δὲ καὶ ἄλλαις· δύο μικρότε
ραις· δεξιὰ· καὶ ἀριστερὰ· αὐτὸ
δὲ τὴν ἁγίαν πόλιν· ἱλημ καὶ
ὁ κς ἡμῶν ἰς χς τὸ σωτήριον
ὑπομείνας πάθος· τὴν παν
κόσμιον· εἰργάσατο· σριαν
ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀλήθεια· παρα
γενομένη· ὁ ἥλιος· τῆς δικαι
οσύνης· ἀνέτειλεν· ὁ κς ἡμῶν
ἰς χς· ἐδῶ πάλιν· τὴν ἀρχὴν
ἔλαβεν· ἐδῶ σταυρὸς· ἔλαμ

ψεν

ψεν· ἐδῶ τὰ μυρία· κατορθώ
ματα· ἔνθα ὁ χς· ἐσταυρώθη·
ἐτάφη· καὶ ἀνέστη· καὶ ἐφανέρω
σεν ἑαυτὸν· τοῖς ἁγίοις καὶ
ἱεροῖς ἀποστόλοις· καὶ ἀνελήφ
θη· εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ὅθεν
αὐτοὶ ἐξορμήσαντες καὶ ἐκήρυξαν
εἰς πάντα τὰ πέρατα· τῆς
οἰκουμένης καὶ ἐπίστευσαν
ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι· εἰς ζω
ὴν αἰώνιον· μετέπειτα
κ ναὸς περιβόητος· καὶ θαυ
μαστὸς ἐκτίσθη· ὑπὸ τῆς ἁγίας
Ἑλένης· μητρὸς τοῦ ἁγίου κωνσ
ταντίνου· ἄνωθεν· τοῦ Γολγοθᾶ
καὶ τοῦ ἁγίου τάφου:

Η δὲ ἀρχὴ τοῦ κάστρου εἶναι
ὁ οἶκος τοῦ προφήτου δαδ.
ὅπου ἦτουν τὰ παλάτια· κὴ ἦτον
μέτι πύργον· μεγάλου· κὴ πολλῶν
ἀρχιάτων κὴ αὐτοῦ λέγουσιν
πὼς ἔγραψεν ὁ προφήτης· δαδ
τὸ ψαλτήριον· κὴ εἶναι· κάτα
δυσμὰς τῆς ἱλημ· τώρα δὲ
τὸ ὁρίζουν· οἱ τοῦρκοι·

Ἑβδου. Ζ ἤτοι Νοεμβρίου α΄. Εἰσαφθέντος
Εὐαγγέλιον· ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος
πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα
ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ'
αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα· ἀλλὰ μᾶλ-
λον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα. ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱ-
ματίου αὐτοῦ· Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κἂν τῶν ἱ-
ματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώ-
ματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν,
ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἥψατο τῶν ἱμα-
τίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, τίς μου ἥψατο; καὶ πε-
ριεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φο-
βηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε
καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι
ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Μηνὶ νοεμβρίῳ. ā. τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν, μὴ εἰσέλθητε, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον, πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰῆλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. ... ἀπάσχῃ

Ἄγγελοι τὴν ἀμώμητον τοῦ Δεσπότου τὸν ... ἐξέστησαν... τὸ πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸ ... τῶν δοξῶν τῶν ὑπὲρ κατάληψιν. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ· πάντων ὁ Δεσπόζων γὰρ, ἐν γῇ κατελθὼν πρὸς τὰ ἐλέη ... τότε μαθητὰς ἀπέστειλε· πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸ φωτίσον, τοὺς δὲ τῶ ... μοι· καὶ ... εἰ μὴ τελέσαν ἐν χάριτι:~ Ἦχος. δ. ...

Εἱρμὸς. ἦχος. δ. Τὸ τοῦ ψίσου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαίρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα Θεοτόκε.

αι κατα ανατολας ὡς δοξαρίου βουλῆ. ἀπὸ τὰ παλάτια του σαδ. ἐλμὰλ ὁ μεγας· καὶ περιβοητος· ναὸς· του ἁγίου καὶ ζωοδόχου τάφου· του κυρίου παρὰ Γερπυσος· καὶ σροπυλο· ἡ δης

Εἱρμὸς. ἦχος. γ. Ἐν σινὰ ... τῷ ... κατεῖδε σε ... τὴν βάτον ... τῷ ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· συλλαβοῦσαν ... Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλαστήσασαν Ἠσαΐας κέκραγε τῶ ... τῆς Δαβίδ

εἱρμὸς. ἦχος. α΄. Ἔφεξε γῆ, ἣ πεσεῖν ἀφῆ ἥλιος καὶ ἐξέστησε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, καὶ ὑπέψευδε λέξεις χλίθησον· διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:·

καὶ ἔχει τρούλαις γ΄ καὶ τὸ καμ-
παναρίον ὑψηλὸν καὶ ὡραιό-
τατον. καὶ ἔχει γυρόθεν εἰς
τὸ πον τῆς ἁγίας τριάδος.
ἡ δὲ μία τρούλα ὅλες ἔχει δεόμαις
πρὸ τὰ ἑορταῖς· ιβ΄ καὶ τὴν σή-
μερον εἶναι κλησμένες μό-
νον ἡ μία εἶναι ἀνοικτή
ἡ ὁποία εἶναι κάτω μεσονυ-
βρίας:~

Κάλος εὐβαίνοντας με-
σα ἠνάδιαν πορ τὰν
ὑπ.. ἄδης κάτα ἄρκτον ἡ χ
μαρία μ΄ εὑρίσκεις
τὴν ἀποκαθηλω-
σιν ὅπου ἐσάβα-
νοσαν

ἱερεὺς λέγει **Εὐχὴ ἐπὶ ἔχθρας εἰρηνικῆς**

κύριε ἐλέησον

Εὐχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα φιλάνθρωπε, βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον καὶ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τῷ δωρησαμένῳ καὶ νῦν εἰρήνην τοῖς δούλοις σου· ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν φόβον σου, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην βεβαίωσον· κατάσβεσον πᾶσαν ἔριν, περίελε πάντα τὰ τῆς διχοστασίας σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν:·

εἱρμὸς ἦχος πλ. δ΄. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν κύριον ὑμνοῦν καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἦχος ὁ αὐτός. Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ᾠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μεγαλύνομεν:·

ἦχος. α΄. Τῶ σῶ ἐξ ἰνῦν λόγος ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτὸς σοῦ θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι θεὸς ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις Χριστός:·

ἦχος πλ. δ'. Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου βαθέος ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ζωοδότου, εὗρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον· καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος αὐταῖς, οὕτως ἔλεγε· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ἐν τῇ φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.

Χαίροις ἄνασσα μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ εὔλαλον στόμα εἰ ῥητρεῦον οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἄμπελος ὑπάρχων ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ γεωργός· σὺ καὶ τοὺς ἀποστόλους ἐκάλεσας κλήματα· σὺ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐξέβαλες [illegible] καὶ κατεφύτευσας αὐτόν· οὕτω καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ ἐμφύτευσον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτήν· [illegible] περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους [illegible] τὴν σὴν βοήθειαν· καὶ ἐξολόθρευσον αὐτῆς τοὺς πειρασμούς· λύτρωσαι αὐτὴν καὶ ἀπὸ [illegible] αὐτῆς ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀποχιονισμοῦ καὶ χρυσάλλου φερομένης ἐρυσίβης, ἀπὸ φθορᾶς τῶν κρυμῶν καὶ πνευμάτων καύσεως, ἀπὸ καταιγίδος καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πάσης ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἐφόδου τῶν ἐχθρῶν· ἔπιδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, ἵνα ἀπολαύοντες τοὺς καρποὺς αὐτῆς εἰς ὥραν καὶ καταξιωθῶμεν τρυγήσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἡ ἁμαρτωλοῦ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· αὐτὸς
παρασὰν ἐς· ἄφες συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας·
ὡμίας· τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκ
τὰ ἐν γνώσει· τὰ ἐν ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν παραβάσει καὶ πα
γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων· καὶ εἴ τι
ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες· καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦν
τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν· εἴτε ἐν λόγῳ εἴτε
ὡ· εἴτε ἐν γνώσει· εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ· εἴτε λόγον
κατεπάτησαν· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως
ντο· εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν·
ὑπηχθήσαν· αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ
ὡς δεσπότης τούτους τοὺς δούλους σου
δι' ἀλόγησον· συγχώρησον αὐτοῖς καὶ
κεμα· καὶ τῶν ἔργων κατὰ τὸ μέγα σου
ποτα· φιλάνθρωπε καὶ ἐξ
λεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ
τούτων· καὶ πάλιν λέγω ὡς πολυέλεος
αὐτοῦ ὄντα· ἀπαλλάξων αὐτοὺς
κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας λέσποτα ὅσα
τε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσεσθε δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ
λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσεσθε λελυμένα ἐν
ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος· καὶ σοὶ
ἀπέμπομεν, τῷ πατρὶ· καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ
νων· ἀμήν·

ἡ ἀποκαθή
λωσις·

νοσαμ· τὸν χ(ριστό)ν· ἰωσὴφ καὶ
νικόδημος ἐνσινδόνι καθαί
ρα· καὶ ἔχει ἀπάνω μάρμαρον
λευκὸν ὡραιότατον· καὶ εἶναι
πειθαμαῖς τὸ μάκρος θ καὶ
τὸ πλάτος δύο σχημῆσι· καὶ γυρό
θεν εἶναι περιφραγμένον
μὲ τὰ σιδήρου· καὶ ἀπ' ἔξου σίν
καδήλας η τῶν ὀρθοδόξων γ
τῶν φράγκων α τῶν ἀρμενίων α

τῶν χωστῶν α· τῶν συργιά
νων α· τῶν χαπεσιῶν α·
καὶ ἀπωθὲν· ἡ στάσις· εἶναι
σταυρωθολιῶν:

περὶ τῆς μεγάλης τρούλας:~

Ἀπὸ δὲ τῆς ἁγίας ἀποκα
θείλωσιν· ἐπάνης· κάτα δυ
σμὰς ἰχναρία μ εὑρίσκεις
τὴν μεγάλην τρούλαν
ὁποῦ εἶναι μετὰ μολυβδοῦ
ἡ ὁποία· εἶναι ἀπάνω τοῦ ἁγί(ου)
τάφου καὶ εἶναι ἀπωθὲν· ἀνοι
κτή· καὶ ἀπὸ μέσα· εἶναι μετὰ
ξύλα· ἕως τὴν ζώνην τοῦ τεί
χου· καὶ ἀπὸ τὴν ζώνην· καὶ κάτω
εἶναι

εἶναι· ἱστορισμένη· μετὰ μωσαϊκ(οῦ)·
χρυσοῦ· ὅλη· ἡ προθήται· καὶ
δεξιὰ· εἶναι ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος
καὶ ἀριστερὰ· ἡ ἁγία· Ἑλένη· καὶ πα
ρακάτω· τῶν προθύρων· εἶναι
μάρμαρα· πορφύρα· χολημένα·
εἰς τὸ τεῖχον· τῆς ἱστορίας· καὶ
γυροθὲν· εἶναι τὰ κατηχούμενα·
τοῦ ἁγίου τάφου· καὶ ἔχουσιν
καμάραις ιζ καὶ κολόναις μαρ
μαρένιαις η καὶ ποδαρικά· ιϛ
ἔξω πέτασα· ὅλα καὶ δεξιά· εἶναι
τῶν Ἀρμενίων· καὶ ἀριστερὰ τῶν
Φράγγων· καὶ ἔχουσιν οἱ Φράγγοι· καν
δήλας ϟθ καὶ παρακάτω· εἶναι

ἑτέραις καμάραις ιη' καὶ ἔχουσιν
κολόναις ιβ' καὶ εἰποκάτω αὐτῶν
εἶναι τὰ παρακλήσια τῶν αἱ
ρετικῶν· καὶ πρὸς τὸ νότιον·
μέρος εἶναι ἡ ἐκκλησία· τῶν
χαμπεσίων· καὶ εἶναι· κολλημέ
νη· μὲ τὸ κουβούκλιον· τοῦ ἁγίου
τάφου· πλησίον αὐτῆς· εἶναι
ἡ ἐκκλησία· τῶν συριάνων· καὶ
μέσα· εἰς αὐτήν· εἶναι τὰ μνή
ματα· τοῦ ἰωσὴφ· καὶ νικοδήμου
σκεπτὰ εἰς τὴν πέτραν· καὶ ὀλίγον·
ἀριστερὰ εἶναι μαρμαρένιον
στῦλον· καὶ ἅπτουσιν ἄνω
θεν· κανδήλας β' ἐν τῶν

φράγγων

φράγγων· καὶ τὸ ἄλλο τῶν ἀρμενίων
καὶ αὐτοῦ ἔσχεκαν· αἱ μυροφόροις
γυναῖκες· καὶ εἶπεν αὐταῖς·
ὁ ἄγγελος· τί ζητεῖται· τὸν ζῶντα·
μετὰ τῶν νεκρῶν· ἠγέρθη· οὐκ ἔ
στιν ὧδε· καὶ ἀπ' ἔξω τοῦ ἁγίου τάφου·
ἰχνάρια μ' καὶ παρέκει εἶναι
ἕτερον· μαρμαρένιον στῦλον·
καὶ ἔχει τρύπα· εἰς τὴν μέσην· καὶ
αὐτοῦ λέγουσιν· ὅτι ἔκαμαν τὰ
καρφία· ὁπού ἐσταύρωσαν τόν·
καὶ παρέκει εἶναι· ἡ ἐκκλησία
τῶν φράγγων· καὶ εἶναι στὸ μάκρ(ος)
ἰχνάρια λγ' καὶ τὸ πλάτ(ος) κη'
καὶ δεξιὰ αὐτοῦ εἶναι παραθύρι

κ(αὶ) ἔχει μέσα εἰς αὐτοὺς κομά
τι ἀπὸ τὴς κολόνας ὁπου ἔδέ
σαν τὸν χ(ριστό)ν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ
σωτηρίου πάθος κ(αὶ) τὸν ἐμαστί
γωσαν ἀπ' ουσίν αὐτοῦ καν
δήλαις λβ κ(αὶ) ἀπέχει τοῦ ἁγίου
τάφου ἰχναρία ζ5 κ(αὶ) ἔξωθεν
τῆς πύλης ἔναι παράκλησι
ὤν τῶν μαθητῶν ἀπ' του
σίν κανδήλαις ε ὅλα αὐτὰ
ὁρθὰ ἔναι ἀπόκατο τῶν
κατηχουμένων τῆς μεγάλης ἐκλ(ησίας)

Κ(αὶ) εἰς μέσον τὴς τρούλας
αὐτῆς εἰς τὸ ἔδαφος εἶναι
κουβουκλιον ὡραιότατον

κ(αὶ) ἀς μέσον αὐτοῦ
εἶναι ὁ ἅγιος
κ(αὶ) ζωοδόχος
τάφος τοῦ χ(ριστο)ῦ
κ(αὶ) εὑρέθεν

αὐτὸ ἔναι ὅλον ὁρθὸ μάρμα
ρον κ(αὶ) ἔχει κολόνες μαρμαρένες ι
κ(αὶ) καντήλας ζ κ(αὶ) ἄνωθεν αὐτοῦ
ἔναι ἕτερον κουβουκλίον
μικρὸν μολύβου σκέπας
βασταζόμενον ὑπὸ στύλων πορ
φύρων χρυσοκέφαλων ιδ

καὶ κρεμοῦνται κανδήλαις ιϛ καὶ
ἕνας θόλος ἐλέος· καὶ ἦταν· τῶν
ὀρθοδόξων ἡ πόρτα· τοῦ κουβου-
κλίου εἶναι κατὰ ἀνατολάς·
καὶ σεβένωντας μέσα· εἶναι
ὁ λίθος· ὁποῦ ἐκαθήσεν· ὁ
ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν· ταῖς
γυναιξὶ τί ζητεῖτε· τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν
οὐκ ἔστιν· ὧδε καὶ ἀπάνωθέν
αὐτοῦ κρεμοῦνται κανδήλαις ιζ
τῶν ὀρθοδόξων ε τῶν φράγκων ε
τῶν ἀρμενίων β τῶν κοπτῶν δ
τῶν συριάνων α τῶν χαμπεσίων
καὶ δεσμαῖς τοῦ ἁγίου λίθου ἡ χρυ-
σία

ρία λ εἶναι πόρτα μικρή· καὶ
σεβένοντας μέσα εἶναι ὁ
ἅγιος καὶ ζωοδόχος τάφος τοῦ
χριστοῦ· κεῖμαι μάρμαρον πορ-
φυρὸν ὡραιότατον· καὶ κρεμοῦν-
ται ἀπάνωθεν κανδήλαις μδ τῶν
ὀρθοδόξων ιϛ τῶν φράγκων ιϛ
τῶν ἀρμενίων γ τῶν κοπτῶν δ
τῶν συριάνων γ τῶν χαμπεσί-
ων ε καὶ εἶναι ὁ ἅγιος τάφος
πιθαμαῖς ζ καὶ πλάτος δ
καὶ γυρόθεν ὅλον μάρμαρα κο-
λυμένα· εἰς τὸν τεῖχον καὶ εἰς
τὸ ἔδαφος· εἶναι ἱστορισμένος
ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ χριστοῦ·

καὶ ἀνάστασις· καὶ εὐγαίνοντας ἀ-
πὸ τὸν ἅγιον τάφον ὑπάγης
κάτω ἀνατολάς· ἰχνάρια κζ, καὶ
εἶναι ἡ ἁγία τράπεζα· ὅπου ἀνα-
βαίνη· ὁ πατριάρχης· καὶ μοιρά-
ζει τὸ ἅγιον· φῶς τοῖς ὀρθοδόξοις·–

περὶ τὸ ἅγιον· φῶς καὶ πότε εὐγαίνει:–

αλ ὅταν εὐγαίνει
τὸ ἅγιον φῶς
ἐπάνω· τοῦ
ἁγίου καὶ μεγάλου
σαββάτου· καὶ
εἶναι ὅλες οἱ
φειλαις· εἰς
τὸν ναὸν καὶ προσ-

σκυνητά
δαις

σκυνητάδαις· ἐκ πάντος τόπου
καὶ τοῦ κοιμώνου· εὕρας οἱ δέμ
εἶμαι· ἔρχεται γοῦν ὁ σπαρτάρης·
τοῦ ἁγίου τάφου καὶ τοῦ ἁγίου
λίθου· ἐπιάσκλην· τὴν θύραν·
τοῦ κουβουκλίου· καὶ ἀσέρχεται
ἡμεῖς· δὲ σβένομεν· πάντας τὰς
κανδήλας· τοῦ θειοτάτων· ναοῦ
καὶ ἐξέρχεται· ὁ πατριάρχης· εἰς τὸν
ἅγιον· τάφον φορεμένος· μετὰ
ἱερέων· καὶ διακόνων· καὶ πάντας
οἱ ὀρθόδοξοι· καὶ γῦρι ἔρχονται·
τοῦ κουβουκλίου· ψάλλοντας:–
Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ σωτὴρ
αἰνῶς τέλος· καὶ περὶ ἐρχόντε

τοῦ κουβουκλίου· δύο ὑπάδη
ὁ πριάρχης πλησίων τοῦ κου
βουκλίου· καὶ ὁ λαὸς γυρίζει
ἀλῶν μίαν· καὶ γυροῦνται τρὶς
τότε ὁ πριάρχεις εἰσέρχεται
εἰς τὸν ἅγιον τάφω· καὶ λαμ
βάνει τὸ ἅγιον φῶς· μετὰ
λαμπάδων· καὶ ἀπέρχεται
ἐπάνω τῆς ἁγίας τραπέζεις·
καὶ μετὰ ταῦτα πάγουσιν
εἰς τὸ καθολικοῦ· καὶ τελεῖται
ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγά
λου βασιλείου· γίνεται
δὲ χαρὰν μεγάλην
τὴν ὥρα ἐκείνη:

περὶ

περὶ τοῦ καθολικοῦ ναοῦ:~

Ἀρχόμεθα πάλιν τὸ προκεί
μενον τοῦ λόγου· αὐτὴ λοι
πὸν ἡ ἁγία τράπεζα ἧταν
κατέμπροσθεν τῆς πόρτας
τοῦ καθολικοῦ· καὶ ἔμπροσθεν
αὐτῆς κρέμονται καντήλαις κε
καὶ ἕτερες ἄνωθεν λζ καὶ δεξιὰ καὶ
ἀριστερὰ ἔχει οἰκόμες μεγάλες
καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ ἔχει καμάρα
μεγάλη· καὶ εἶναι ἱστορισμένη
μετὰ μουσίου χρυσοῦ· ἡ ἀνά
ληψις τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ εὐαγγελι
σμὸς τῆς θεοτόκου· εἰς τὴν ὁποί
αν ἀπάνω εἶναι θεμελιωμένον

ιναγιόν προσ [illegible]

[illegible] μονο

οἱ δού τρούλαις· κ(αὶ) ὀπίσω θέν τῆς
τραπέζης· εἶναι· ἡ πόρτα· τοῦ κα
θολικοῦ· κ(αὶ) ὑπάγης· κατὰ ἀνατολὰς
ἰχνάρια κε κ(αὶ) εἶναι μάρμαρον·
κ(αὶ) ἔχει· τρύπα· κ(αὶ) αὐτοῦ εἶναι
ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς· κ(αὶ) μέση·
τῆς ἐκκλησίας· κ(αὶ) μέση· τοῦ
κόσμου· κ(αὶ) ἄνωθεν· αὐτοῦ κρέ
μεται· ἕνας χορὸς· προυντζη
νος ὡραιότατος· κ(αὶ) εἰς τὴν μέ
σιν· αὐτοῦ εἶναι ἕτερος· μικρό
τερος· κ(αὶ) ἔξωθεν· ἔχει· κανδήλε
ιας ξδ κ(αὶ) κανδήλας ς κ(αὶ) οἰκό
ναι ι κ(αὶ) ἄνωθεν· αὐτοῦ εἶ
ναι· ἡ δεύτεροι· τρούλλα· ὁ που

εἶναι

εἶναι· μετὰ κορασάνιου
κ(αὶ) ἔχει παραθύρια π κ(αὶ)
καμάραις ιϛ κ(αὶ) οἰκόναις μη
κ(αὶ) ἀσθρουσιν κανδήλας ιϛ·
κ(αὶ) ἀπὸ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς·
ὑπάγης· κατὰ ἀνατολὰς·
ἰχνάρια κϛ κ(αὶ) ἀναβαί
νεις· ἕνα σκαλουνιον· κ(αὶ)
εἶναι· οἱ θρόνοι τῶν
πριάρχον· κ(αὶ) δεξιὰ· τοῦ ναοῦ
εἶναι τὸν ἱεροσολύμον· ὁ
ὁποῖος εἶναι· μετὰ κουβού
κλιον χρυσοῦ· κ(αὶ) πλησίον
αὐτοῦ εἶναι τοῦ ἀλεξανδρείας
ἀριστερὰ δὲ εἶναι· τοῦ κωνσταντίνου

πόλεως· καὶ τοῦ ἀντιποχέας· καὶ ἀπάνω
θέν· αὐτοῦ κρέμεται· ἕνας πολυ
έλεος ὡραιότατει· καὶ εἶναι πολυ
κάνδηλον· καὶ ἔχει κανδήλας μβ
πλησίον τοῦ ἀλεξανδρείας· εἶναι
σκάλα σκαλουνία α καὶ ἀναβαί
νη εἰς τὸν ἄμβωνα ὁποῦ ἀναγινώ
σκη· ὁ διάκον· τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον
καὶ ἀπὸ τὸ σκαλούνιον· ὑπάγης κά
τα ἀνατολάς· ἰχνάρια ζ καὶ ἀνα
βαίνης ἕτερον σκαλούνιον
καὶ αὐτοῦ εἶναι τὰ μανουάλια
καὶ οἱ λαμπάδες· καὶ ἀπαυτοῦ ὑπά
γεις ἰχνάρια ζ καὶ ὁμάλοτεμ
πλος περὶ χρυσομέναις· και

ἔχει

ἔχει στύλας γ καὶ εἶναι εἰκόναις
περὶ χρυσομέναις· καὶ κρέμον
ται κανδήλας ἀργυράς λε
καὶ παράνω εἶναι οἱ δεσποτι
καὶς ἑορταῖς ιβ καὶ δεξιὰ καὶ ἀρι
στερὰ εἶναι εἰκόναις τῶν ιβ ἀπο
στόλων· καὶ κρέμονται κανδήλας κδ
καὶ παράνω εἶναι ὁ σταυρὸς τοῦ
χῦ μέγας τὸ μάκρος πιθαμαῖς κβ
καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ κρέμεται·
ἕνα κανδήλι ἀργυρόν:—
Ἀπὸ δὲ τὶς βασιλικὰς πύλας·
ἀναβαίνεις σκαλούνιον γ
ὑπάρχει ἡ ἁγία τράπεζα ὁποῦ
λειτουργοῦν οἱ ὀρθόδοξοι· ἡ

ὁποία· εἶναι μεγάλη· καὶ ὡραιό
τατη· μὲ τὰ κουβουκλίου· εὔμορ
φον· καὶ ξύλον θεσάρεθν· περι
χρυσομένον· καὶ ἀστουσίν καν
δήλας κ καὶ ἀριστερὰ· εἶναι ἡ
πρόθεσις· μὲ τὰ κουβούκλιον
περιχρυσομένη· καὶ ὄπισθεν
τῆς ἁγίας τραπέζης· ἀναβαί
νεις σκαλούνια ζ καὶ εἶναι τὸ
σύνθρονον· τοῦ πατριάρχου· καὶ
γυρόθεν· αὐτοῦ εἶναι εἰκόναις
καὶ κολόναις η καὶ καμάραις ε
εἰς ταῖς ὁποίαις βαστάζεται
τὸ βῆμα· τοῦ καθολικοῦ· καὶ ἄνω
εἶναι· ἱστορισμένη· ἡ ἀνάστασις

καὶ

καὶ ἡ πεντηκοστὴ· μὲ τὰ μωσαΐου:~
Εἶναι δὲ τὸ καθολικοῦ εἰς
τὸ μάκρος· ἰχνάρια ριη
καὶ τὸ πλάτος με ἔχει δὲ καὶ πόρ
τας δ ἡ α εἰς τὸν ἀγιόσωμα· καὶ
εἰς τὸ γολγοθᾶ· ἡ β εἰς τὴν
ἀποκαθήλωσιν· ἡ γ εἰς τὸν
ἅγιον τάφον· ἡ δ ὅς τὴν πανα
γία:~

Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Παναγί

Καὶ καταβαίνοντας· ἀπὸ
τὴν δ πόρτα σκαλούνια δ
ὑπάγεις κάτω ἀρκετῶν· ἰχνά
ρια λε εὑρίσκεις τὸν τόπον
ὅπου λέγουν κλάπαις καὶ ἄνωθεν

ἡ ναὶ τράπεζα· καὶ στέκεται εἰς δ
κολόναις· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῆς
διαβαίνουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ
εἶναι ἀνεξομολόγητος· δὲν δύνε
ται νὰ περάσῃ· καὶ ὅταν ἐξομολο
γηθῇ· διαβαίνει εὐκολία·
καὶ ἅπτουσιν αὐτοῦ κανδήλας δ
καὶ αὐτοῦ πλησίον εἶναι παρα
κλήσιον τῆς παναγίας· καὶ αὐτ
στεκάμενοι ἡ θεοτόκος καὶ ἔβλεπεν
τὸν χν εἰς τὸν σταυρὸν ἀδίκως
πάσχοντα· ἀπ αὐτοῦ ἤκουσεν
γύναι ἴδε ὁ υἱός σου· ἅπτουσιν
καὶ αὐτοῦ κανδήλας γ καὶ ὄπισθεν
τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου βήματος

εἶναι

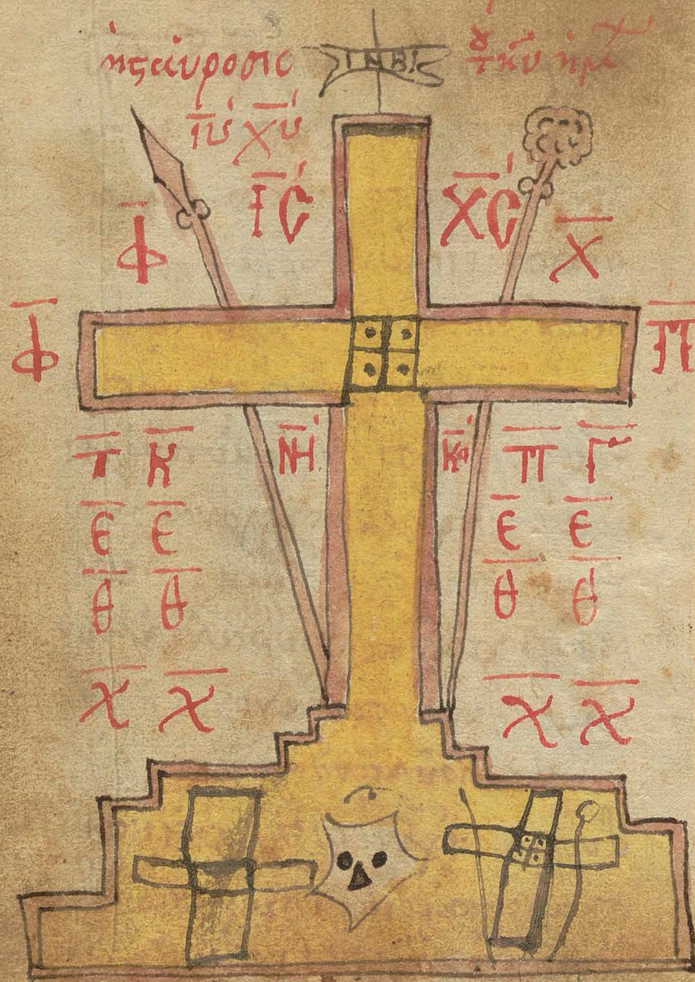
εἶναι ἡ φυλακὴ τοῦ χυ καὶ εἶναι
παρακλήσιον· τῶν χαμψεσίον
καὶ ἀπέχει τοῦ βήματος πόδας ιε
καὶ παρέμπροσθε εἶναι ἕτερον
παρακλήσιον· καὶ εἶναι τῶν
ἀρμενίων· καὶ αὐτοῦ ἐμοίρα
σαν τὰ φορέματα τοῦ χυ
οἱ στρατιῶται· καὶ ἐπληρώθη· ὁ προ
φητικὸς λόγος τοῦ δαδ· λέγων
διεμερίσαντο· τὸ ἐμερίσαν
τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς
καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔ
βαλον κλῆρον· καὶ παρέμπροσθε
σκάρια ιε εἶναι πόρτα
καὶ καταβαίνει σκαλούνια λ

καὶ εἶναι ἐκκλησία τῆς
ἁγίας ἑλένης μὲ τροῦλα βα
σταζομένη ὑπὸ δ κολονῶν
μαρμαρένιων κ(αὶ) εἶναι τὸ
μάκρος ἰχνάρια νζ κ(αὶ)
τὸ πλάτος μ ἔχει δὲ καν
δήλας λδ κ(αὶ) αὐτοῦ δεξία
εἶναι σκάλα σκαλόνια ια
ἡ ὁποία εἶναι πέτρα θελ
ημία κ(αὶ) ἐξ αὐτῆς κατε
βαίνεις εἰς τὸ σπήλαιον
ὅπου ηὗρεν τὸν σταυρὸν
ἡ ἁγία ἑλένη χωσμένον
κ(αὶ) ἄπτουσιμ κ(αὶ) αὐτοῦ καν
δήλας ιγ κ(αὶ) εἶναι τὸ ὀρθοδόξων

κ(αὶ)

κ(αὶ) ἀριστερὰ εἶναι τῶν φράγκων
κ(αὶ) ἔχουσιν κανδήλας ιγ κ(αὶ) πά
λιν ἐξέρχεσαι εἰς τὸ προειρη
μένον εἰς τὴν φόρτα ὅπου ἐ
κατέβης ὀρθῶς τὰ δεξία μέρι
ἰχνάρια ις εἶναι παρακκλήσιον
τῶν χαμπεσίων κ(αὶ) αὐτοῦ ἔχει
κομάτι ἀπὸ τῆς κολόνας ὁποῦ
ἐκάθεισεν ὁ χ(ριστό)ς ὅταν τοῦ ἐφό
ρεσαν τὴν πορφύραν κ(αὶ) τὸν
ἀκάνθινον στέφανον ἄπτου
σιν κ(αὶ) αὐτοῦ κανδήλας θ κ(αὶ)
δυσμὰς ἰχνάρια μ εἶναι
σκάλα κ(αὶ) δι' αὐτῆς ἀναβαί
νεις εἰς τὸν γολγοθᾶ ~

Γολγοθα κ ἡμῶν

Καὶ σεβαίνοντας εἰς
τὸν ἅγιον Γολγοθᾶ· ὑπά-
γεις κατὰ ἀνατολάς
ἰχνάρια ζ καὶ εἶναι
ὁ τόπος· ὅπου ἐσταυρώθη· ὁ κς
ἡμῶν ἰς χς· αὐτοῦ καὶ ὁ μελχι-
σεδέκ· ἱεράτευσεν· ὅταν εὐλό-
γησε· τὸν ἀβραάμ· αὐτοῦ καὶ ὁ φι-
λόθεος· ἀβραάμ· ἤφερεν τὸν
ἠγαπημένον· υἱόν αὐτοῦ ἰσαάκ·
νὰ τὸν κάμη· θυσίαν· αὐτοῦ ἐ-
σκοτίσθη· ὁ ἥλιος αὐτοῦ εἶπεν
ὁ ληστής· μνήσθητί μου· κε ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου· καὶ εἶναι ὁ τόπος
ὑψηλότερος· ἀπὸ τὸ ἀγλομένος

εἱρμὸς· ἦχος· β· Εἰκόνος χρυσῆς ἐν πεδίω δεηρᾶ λατρευομένης
οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεφρόνησαν ἀθεωτάτου προστάγματος·
μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

ϛ ἥμισυ πιθαμαῖς· καὶ τὸ πλάτος ιο
αὐτοῦ εἶναι ἡ ἁγία· τρύπα
ὁποῦ ἔμπηξαν τὸν ςρὸ τοῦ χῦ
οἱ παράνομοι ἑβραῖοι· καὶ
ἄνομοι στρατιῶται· καὶ εἶναι
περιχρυσομένη· καὶ εὐωδιάζει:~
Αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ σταύρωσις τοῦ
χῦ· ζωγραφισμένη· καὶ δεξιὰ τῆς
ἁγίας τρύπας· ὡς ἕξη· πιθαμαῖς
εἶναι· ἡ πέτρα· σχισμένη· ἕως
κάτω· τῆς γῆς· ὅταν ἐσχίσθη
σαν· αἱ πέτραι καὶ τὸ καταπέ
τασμα· τοῦ ναοῦ διερράγη· ὡς
λέγει τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον· καὶ
ἐλθόν· εἰς τόπον· λεγόμενον

γολγοθᾶ

Γολγοθᾶ· ὅ ἐστι κρανίου τόπ
ἤγουν τοῦ ἀδὰμ· ἡ κάρα· καὶ ὁ τά
φος· ὡς λέγουσιν· οἱ διδάσκαλοι
τῶν ἑβραίων· ἐκεῖ γὰρ· αὐτὸς
μετὰ τὴν κατάραν· ἐτάφη· καὶ
εἰς αὐτὸν τόπον· ἐσταυρώθη·
ὁ κς· ἡμῶν ις χς καὶ ἔδραμεν·
τὸ τίμιον· αὐτοῦ καὶ παμμα
ράντον· αἷμα· καὶ ἐβάπτισε
τὴν κάραν τοῦ πρώτου πλά
στου· εἰς τὸν τάφον· αὐτοῦ
καὶ φαίνεται· ἕως τὴν σήμε
ρον· ἡ πέτρα· σχισμένη· καὶ
ἀπουσιν· ἄνωθεν· καν
δήλας ιε καὶ ἑτέραις χδ

κ(αὶ) εἶναι ἡ ἐκκλησία· τὸ μάκ
ρος· ἰχνάρια λη κ(αὶ) τὸ πλά
τος λε κ(αὶ) εἶναι σταυροθόλιον
κτισμένη· κ(αὶ) ἱστοριομένη με
τὰ μωσίου· χρυσοῦ· οἱ προ
φῆται κ(αὶ) ὁ ἀβραὰμ ὁ ποὺ
θυσιάζει τὸν ἰσαάκ· κ(αὶ) τὸ
ἔδαφος εἶναι μὲ τὰ ψηφίδων
πάντερπνῶν ἐχ· κ(αὶ) πολυελέ
ους τρεῖς· κ(αὶ) εἰς τὰ δεξιὰ μέρη
εἶναι παραθύριον· κ(αὶ) βλέπει
εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγίας ἑλέ
νης· ~ περὶ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ τιμίου προδρόμου: —
Ὑποκάτω τοῦ γολγοθᾶ· εἶναι
ἐκ

εἶναι ἐκκλησία τοῦ τιμίου προ
δρόμου· κ(αὶ) εἶναι τῶν ὀρθοδό
ξων· κ(αὶ) ὀπίσω ἡ ἐσαλίας· τρα
πέζα· ὅπου ἦταν ἡ κάρα τοῦ
ἀδάμ· κ(αὶ) ἄστουσιν· κανδήλ(ες) ιε
κ(αὶ) ἔξωθεν αὐτῆς δυσμάς ει ιβ
βήματα· ποσδὸς εἶναι ἡ ἀπο
καθήλωσις· ὁ ποὺ ἐπροεῖπαμ(εν):
Ὁ δὲ ναὸς ὅλος εἶναι τὸ μά
κρος· ἰχνάρια σπε καὶ
τὸ πλάτος ρξ εἶδε καμ δήλια
τῶν εὐσεβῶν· εἶναι ὅλα τπε
κ(αὶ) ἀκοίμητα κε:
Περὶ τοῦ ἔξωθεν ναοῦ:
Ἰδοὺ χάριτι θ(εο)ῦ ἐδιηγήθημεν

ὅσα προσκυνήματα εὑρίσκον-
ται ἔσωθεν εἰς τὸν παλάτιον
καὶ ζωοδόχον τάφον· καὶ ἐξερχό-
μενος ἔξωθεν τῆς ἁγίας πόρ-
τας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐσέβημεν
καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς
εἶναι κολόναις· κάποτες με-
σαίας· ἐξῆλθεν τὸ ἅγιον φῶς
τὸν παλαιὸν καιρὸν καὶ εἶναι
σχισμένη ἕως τὴν σήμερον·
καὶ τοῦτο τὸ μέγιστον θαῦμα
ἔδειξεν ὁ θεός· τοιοῦτο τέλος:-

Περὶ τοῦ ἁγίου φωτὸς τοῦ θαύματος:-

Λέγουσιν ὅτι
τὸν καιρὸν ἐκεῖνον δὲν ἀφή-

καν

καν τὸν πατριάρχη ἐκεῖνοι οἱ
ἐξουσιάσαι ἵνα εἰσέλθη μετὰ
τοὺς ὀρθοδόξους εἰς τὴν ἐκκλησία-
ν νὰ κάμουν τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα
κατὰ τὴν συνήθεια· τότε ὁ πατριάρχης
ἐστάθη ἔξω τῆς ἐκκλησίας· εἰς τὴν
αὐλὴν τῶ ἁγίω· καὶ μεγάλω σαββά-
τω μετὸν λαόν· ἤδη πρὸς ἑσπέρας
μετὰ πολλῆς λύπης γενόμενος ἐπα-
ρεκάλει τὸν κύριον ὁλοψύχως· καὶ
ὁ πατριάρχης ἀνέβη εἰς τὸν θρό-
νον τῆς ἁγίας Ἑλένης πλησίον
μιᾶς κολόνας· καὶ προσευχό-
μενος μετὰ δακρύων· ὦ τῆς
φιλανθρωπίας σου· δέσποτα·

ὁ θεὸς ἐσχίσθη ἡ κολόνα καὶ εὔ
γηκε τὸ ἅγιον φῶς καὶ ἔδραμεν
ὁ πατριάρχης καὶ ἄναψεν τὰ κηρία
ὁποῦ ἐβάσταν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ
μετὰ ταῦτα ἄναψεν καὶ ὁ λαὸς ἐκ
τῶν χειρῶν τοῦ πατριάρχου:
Ἰδόντες δὲ οἱ τοῦρκοι τὸ θαῦμα
ἄνοιξαν τὴν ἁγίαν πόρτα καὶ εἰσῆλ
θεν ὁ πατριάρχης μετὸν λαὸν καὶ
ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τοῦ πά
σχα κατὰ τὴν συνήθεια εἶναι
καί τινα καρφία καρφωμένα
εἰς τὴν ἔμπροσθεν τῆς αὐτῆς
πόρτας ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
εἶναι καὶ εἰς μίαν πλάκα ἡ ὑπόθεσις
αὕτη

αὕτη γεγραμμένη τῶν ἀράβων
γράμματα εἰς ἐνθύμησιν τοῦ
γενομένου θαύματος: ~
Καὶ δυσμὰς τοῦ ναοῦ
ἦτον ἡ πόρτα ἀπὸ τῆς ὁ
ποίας ἠθέλησεν νὰ πε
ράσῃ ἡ ὁσία μαρία νὰ εἰσέλ
θῃ εἰς τὸν ναὸν νὰ προσκυνή
σῃ καὶ ἐμποδίσθη ὑπὸ θείου
ἀγγέλου ἄνωθεν δὲ τῆς ἁγίας πόρ
τας αὐτῆς εἶναι ἱστορισμέ
νη ἡ ὑπεραγία θεοτόκος ἡ ἀντιφω
νήσασα αὐτὴ τὴ μαρία ὁποῦ
τῆς εἶπεν ἐὰν περάσῃς τὸν
ἰορδάνην εὑρίσκεις ἀνάπαυσιν:

Πλησίον δὲ τῆς ἁγίας πόρ-
τας εἶναι ἑτέρη καὶ
εἶναι κλησομένη καὶ
ἀναμέσον αὐτῆς εἶναι κο-
λόναις μαρμαρένιαις ϛ ϗ
πορφυραῖς γ εἶναι δὲ καὶ τὰ
ἀνώφλια γλυπτὰ· αὐτοῦ δεξιὰ
εἶναι σκάλα· ὁποῦ ἀναβαί-
νει εἰς τὸν θρόνον· τῆς ἁγίας
Ἑλένης· ἡ ὁποία· εἶναι μετὰ
κουβούκλιον· ϗ ἱστορισμένος·
μετὰ μωσίου· ϗ αὐτοῦ ἐκά-
θετον· ἡ ἁγία· Ἑλένη· ϗ ἔκρε-
νε· τοὺς Ἑβραίους· διὰ τὸν
σταυρὸν· ϗ ἄλλαις αἰτίαις

ἦναι

εἶναι· ϗ ὑπερικαλῆς· αὐλὴ
μεγάλη· ϗ εἶχε· ϗ κολόναις δ
ϗ αὐτοῦ· ἀπαμωθὲν· ἄνωθεν
ἔβαλαν τὸν σταυρὸν· εἰς τὸν
νεκρὸν· ϗ ἀνέστη· εὑρεθέντος·
τοῦ σταυροῦ τοῦ κυ̅· αὐτοῦ· ἦναι
ϗ ἡ φυλακὴ· ὁποῦ ἔβαλεν τοὺς
Ἑβραίους· ἡ ἁγία· Ἑλένη· ϗ αὐτοῦ
πλησίον ἦναι γ ἐκκλησίαις ἡ α
ὀνομάζεται· τῆς ἁγίας· ἀναστάσε-
ως· ἤγουν τῶν μυροφόρων· αὐτοῦ
εἶδεν ἡ Μαγδαληνὴ· Μαρία· τὸν
χ̅ν̅ μετὰ τὴν ἀνάστασιν· ϗ θαρ-
σα· ὅτι ὁ κηπουρὸς· ἔστι εἶπεν
ποῦ τὸ σῶμα τοῦ ι̅υ̅· τέθηκας.

κ(αὶ) ὅπ(ως) εἶπε πρὸς αὐτὴν μήμου
ἅπτου· ἡ β είναι τὸν ἅδιον μ(ά)ρ-
τυρον· ἡ δὲ γ είναι τοῦ ἁδίου
ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου κ(αὶ)
αὐτοῦ συναθροίζονται οἱ χρι-
στιανοὶ κ(αὶ) ψάλονται· κ(αὶ) αὐτοῦ
είναι σκάλα· κ(αὶ) ἀναβαίνον
εἰς τὸ π(ατ)ριαρχίον· κ(αὶ) εἰς τ(ὸ) συνο-
δικὸν· κ(αὶ) τὸ κελίον· τοῦ πατριάρ-
χου· κ(αὶ) ἡ τράπεζα· τῶν ἀδελφόν·
κ(αὶ) τὸ δοχεῖον εἶναι δεξιὰ ὁ ἅγιος
κωνσταντῖνος εἰς τὰ δώματα·
ἔχει κ(αὶ) τρία παραθύρια· κ(αὶ)
βλέπουν μέσα· εἰς τὸν ἅγιον
τάφον ἅπτουσιν· κ(αὶ) αὐτοῦ καν-

δη

δήλας τη τὰ ἐξηνακοίμητα
κ(αὶ) ὡς δοξάριου· βουλὴ εἶναι ἡ
παναγία· μοναστήριον· τῶν κα-
λογριάδων· κ(αὶ) αὐτοῦ ἀσκεῖτευ
ἐν ἡ ἁγία μελάνη· μέτα ἐνε-
νήντα παρθένων:

Κάτα ἀνατολαῖς τοῦ
ἁγίου τάφου μέσα εἰς
τὴν ἱλημ· εἶναι τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων· ὅπου ἐκάθε
τον ἡ παναγία ιϐ χρόνους
τρεφομένη ὑπὸ θείου ἀγγέλου· αὐ
τὸς εἶναι ὁ ναὸς· ὁποῦ ἐρράντη·
ἀφό ἄνωθεν ἕως κάτω· ὧ ταν
ἐσταύρωσαν τὸν χν· αὐτοῦ ἐσφά
γη ὁ προφήτης Ζαχαρίας· αὐτοῦ
ἐδέχθη ὁ Συμεὼν· τὸν χν· ἔναν
κάτω αὐτοῦ ἡ τὸν ἡ κιϐωτὸς
τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ ῥάϐδος ἀαρ
καὶ τὰ ἑξῆς τὰ ὁποῖα ἐπρ
ετύπωναν· τὴν παναγίαν

θκον

θκόν· καὶ εἶναι μολυϐδοσκεπής:
Πλησίον αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ τε
τράπυλος πόρτα· ὁπ' ἐπέ
ρασεν· ὁ χς καθε τὸ ἱερὸ
ζόμενος ἐπὶ
πώλου· ὄνου
μετὰ βαΐων καὶ
κλάδων· καὶ
τώρα
εἶναι
κλη
σμέ
νη

Ἀπὸ δὲ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων πλη-
σίον αὐτῆς εἶναι τὸ ἱερὸν
ὅπου ἐδίδασκεν ὁ Χριστὸς
ἀπειθεῖς ἰουδαίους· καὶ εἶναι μολυ-
βοσκέπαστος· ἔξω δὲ τῆς αὐλῆς τοῦ
ἱεροῦ εἶναι ὁ βόρβορος· ὅπου
ἔρριξαν τὸν προφήτην Ἱερεμίαν
οἱ παράνομοι ἰουδαῖοι·

ὁ οἶκος τοῦ Ἰωακεὶμ
καὶ τῆς Ἄννης

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ
εἶναι ὁ οἶ-
κος τοῦ
Ἰωακεὶμ καὶ
τῆς Ἄννης
ἡ αὐτοῦ εἶναι
αὐ ἠλιακός·

βαθὺ καὶ μέσα εἰς αὐτὸ ἐγεν-
νήθην ἡ Παναγία· αὐτοῦ πλη-
σίον εἶναι καὶ ὁ λουτρὸς τῆς
Ἄννης· καὶ ὡς λίθου βολὴν εἶ-
ναι ἡ προβατικὴ κολυμ-
βήθρα· ἡ προ-
βατικὴ κολυμ-
βήθρα

εἰς τὴν ὁποί-
αν ηὗρε ὁ Χριστὸς
τὸν παράλυ-
τον λη' χρό-
νους καὶ ὑγιῆ
ἐποίησεν
αὐτόν· καὶ
μικρὸν

τὶ εἶναι ἡ καμάρα· ὁποῦ
ἔκρινεν· ὁ πιλάτο· τὸν χ(ριστό)ν
κ(αὶ) τὸν ἐμαστίγωσεν· κ(αὶ) παρά
νω· ἦναι τὰ σπήτια· τῶν
παρανόμων· ἀρχιερέων
ἄννα· κ(αὶ) καϊάφα· κ(αὶ) εἶναι
χωρισμένα
ἕως τὴν σή
μερον· καὶ
εἶναι ἐρημ(ωμένα)
κ(αὶ) τὸ ραρίκιον
τὰ σκοῦπι
διὰ τὰ
καίρρο

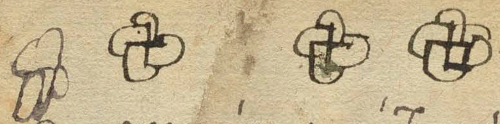

τὸ πρετόριον

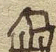
περὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν
εὑρισκομένων τὴν σήμερον
ἐν τῇ πόλει † ἱερουσαλήμ:

Εὑρίσκονται· χάριτι χ(ριστο)ῦ
ἔσωθεν ἐν τῇ ἱ(ερουσα)λὴμ ἐκ
κλησίαις· ὁποῦ λειτουρ
γοῦνται τὴν σήμερον ἀπὸ
τοὺς ὀρθοδόξους· ἡ α' εἶναι
ὁ ἅγιος κ(αὶ) ζωοδόχος τάφος τοῦ
κ(υρίο)υ β' ὁ ἅγιος ἰωάννης ἀποκά
τωθεν τοῦ καμπαναρίου γ'
ἡ ἀνάστασις δ' ὁ ἅγιος ἰάκω
βος ε' οἱ μ' μάρτυρες ς' ὁ
μέγας κωνσταντῖνος:

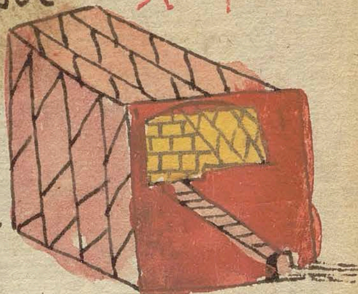
Αὗται αἱ ἐκκλησίαι εἶναι

κολυμέναις· μέτα τὸν ἅγιον τά
φου· αἱ δὲ ἄλλαι εἶναι· ξέχωρα·
αὐταὶ· αἱ ἐκκλησίαι εἶναι κὺ
σήμερον· εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
ἱλημ· ὁπου ἔχουν· οἱ ὀρθοδόξοι
εἶναι κ(αὶ) ἄλλαι δύο κ(αὶ) εἶναι μο
ναστήρια· ὁ ἅγιος ἰάκωβος
τοῦ ζεβεδαίου· ἀδελφος τοῦ ἁγίου
ἰωάννου τοῦ θεολόγου· κ(αὶ) τὸν ἅγιον
ἰάκωβον· τοῦ ζεβεδαίου· κρα
τοῦν οἱ ἀρμένοι· τὸν δὲ ἅγιον
ἰωάννη τὸν θεολόγον· κρατοῦν
οἱ φράγκοι· ἀμὴ τὸν παλαιὸν
καιρὸν ἦν ἡ τῶν τξε
μοναστήρια· κ(αὶ) ἐκκλησίαις:—

σιλοάμ· ἥτις· ἑρμηνεύεται
ἀπεσταλμένος ὁ σιλοάμ

ὅπου τὸν τυ
φλὸν καὶ
ἐνίπτη· καὶ
ἀνέβλεψεν
κ(αὶ) ἀναβαίνει
τρεῖς φοραῖς· τὴν ἡμέραν
κ(αὶ) πάλιν καταβαίνει· κ(αὶ) ἀπε
χει· τοῦ τάφου· μίλιον ἕνα:—
καὶ παρέκει εἶναι
ὁ τάφος τοῦ
ἀβεσαλώμ
κ(αὶ) τοῦ
προφή
του
ἡσαΐου

τοῦ ἁγίου σουσουφίου· καὶ ἀπέ
χει τοῦ ἁγίου τάφου μίλιον α :~
Ἐ πάνω τοῦ καὶ κάτω· εἶναι τὸ
πηγάδι· τοῦ ἰὼβ· καὶ ὅταν
εἶναι ἐπηγάδη τοῦ
χρόνος· ἰὼβ

εὐτυχος
γεμίζει· καὶ
τρέχει· ὅταν
δὲ εἶναι
δυστυχος οὔτε
γεμίζη· οὔτε τρέχοι :~
μαθὲν πρὸς τὴν
πόλιν· εἶναι ἡ κο
λυμβήθρα· τ

δέου αὐτοῦ ἐγένετο ὁ δεῖπνος· ὁ μυ
στικὸς· καὶ ὁ ἱερὸς· νιπτῆρας· αὐτοῦ
ἐφάνη ὁ Χ(ριστὸ)ς μετὰ τὴν ἀνάστασιν
τῶν θυρῶν· κεκλεισμένων· αὐτοῦ
ἐγένετο καὶ ἡ ψηλάφησις· τοῦ θω
μᾶ αὐτοῦ ἐκατέβη καὶ τὸ παρά
κλητον πν(εῦμ)α καὶ ἐφώτισε· τοὺς ἀ
ποστόλους αὐτοῦ· ἐναι καὶ τὰ μνή
ματα τοῦ δα(βί)δ· καὶ σολομῶν
τος καὶ τοῦ ἁγίου στεφάνου αὐτοῦ
ἐκάθετον ἡ παναγία· ἕως
τὸ μεταστάσεως· αὐτῆς· αὐτ
ἦλθον καὶ οἱ ἀπόστολοι μετὰ
νεφῶν· εἰς τὴν κηδείαν αὐ
τῆς· τώρα ἔχουν αὐτὴν οἱ τοῦρκοι :~

ἀγα ἀγίθη κάθ' ἁγίας σιών
Κ καὶ κάτω εἶναι ἡ ταφὴ
τοῖς ξένοις ὁ ἀγρὸς
τοῦ κεραμέως ὁ ὁποῖα
ἠγοράσθη ἀργύρια ἕνεκεν
τοῦ αἵματος τοῦ Χ(ριστο)ῦ καὶ εἶναι σπή-
λαιον καὶ θάπτονται οἱ μοναχοὶ
ὅπου εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἱ(ερουσα)λήμ.
Κ αἱ ἄνωθεν αὐτοῦ
εἶναι σπήλαιον
καὶ εἶναι ἐκκλησία

Αὐτοῦ πλησίον εἶναι ὁ τό-
πος ὁ ποῦ ἐπριόνησαν καὶ
τὸν προφήτην Ἠσαΐαν
αν αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ τά-
φος αὐτοῦ ὁ ποῦ ἐπριό-
νησαν τὸν προφήτην Ἠσα-
ΐαν. Τὸ δὲ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
εἶναι κατὰ ἀνατολὰς κατέμ-
προσθεν τῆς Ἱ(ερουσα)λὴμ σαββάτου
ἔχων ὁδόν :~

σπήλαιον

Αὐτοῦ εἶναι καὶ τὸ
σπήλαιον ὁ ποῦ
ἐκρύβησαν οἱ ἀπόστολοι διὰ
τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων εἰς
τὸν καιρὸν τῆς προδοσίας αὐτοῦ

εἶναι καὶ τὸ σπήλαιον εἰς τὸ ὁποῖ-
ον σιμὰ εἶναι καὶ ὁ κῆπος· ὁποῦ
ἐπρόδοσεν ὁ ἰούδας τὸν χ(ριστὸ)ν

ὁ κῆπος

καὶ παράνω ὡς
λίθου βολὴν εἶ-
ναι ὁ τόπος ὁποῦ
ἐπροσεύχετο
ὁ χ(ριστὸ)ς ἐπὶ τὸ
σωτήριον αὐτοῦ πάθος· καὶ αὐτοῦ
εἶναι ἡ πέτρα ὁποῦ ἀφῆκεν
ὁ χ(ριστὸ)ς τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον· καὶ
ἰωάννην· ἦλθε καὶ εὗρεν αὐτοὺς
καθεύδοντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε:~
Πλησίον τοῦ κήπου εἶναι ἡ ἐκ-

κλη

κλησία τῆς παναγίας ὁποῦ
εἶναι καὶ ὁ τάφος αὐτῆς· εἶναι
δὲ εἰς τὸ πον· καταβαθόν· καὶ
εἰς τὴν πόλιν γεθσημανῆ
ἔχει κο-
λόνας

μαρμαρένιας π καὶ κατεβαίνει
σκαλούνια ν καὶ εἰς τὴν μέσην
τῆς σκάλας εἶναι τὰ μνήματα

τὸν ἰωακεὶμ κ(αὶ) ἄννης· κ(αὶ) παρα
κάτω πλησίον τοῦ βήματος·
εἶναι κουβούκλιον· πετρινόν.
μέσα εἰς αὐτὸ εἶναι ὁ τίμιος
τάφος τῆς παναγίας θ(εοτό)κου· καὶ
εἶναι μάρμαρον λεῦκον· κ(αὶ)
ἐξέρχεται εὐωδία μεγάλη· κ(αὶ) ἀπὸ
σιν ἄνωθεν κανδήλαις ΙΗ τῶν
ὀρθοδόξων Ϛ τῶν φράγκων Γ τῶν
ἀρμενίων Γ τῶν κοπτῶν Γ τῶν
συριάνων Γ τὸ δὲ καθολικοῦ τοῦ
ναοῦ εἶναι τῶν ὀρθοδόξων· κ(αὶ)
ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἀρχίζει ἡ κιλά
δα τοῦ κλαυθμῶνος:~
Καὶ αὐτοῦ μέλλει νὰ τρέξῃ

ὁ πυ

ὁ πύρινος ποταμὸς· τῆς κολάσε
κ(αὶ) οὐαὶ οὐαὶ· εἰς τοὺς
κ(αὶ) ἀπέχει ἡ γεθσημανή· τοῦ
ἁγίου τάφου μίλιον ἕνα:

Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄνωθεν
ἡ τῆς γεθσημανῆς εἶναι

τὸ ἅγιον ὄρος τῶν ἐλεῶν· ὁποῦ ἀνε
λήφθη· ὁ χ(ριστὸ)ς· εἰς τοὺς οὐρανούς·
κ(αὶ) εἶχε θραύ τα· ναὸν ὡραιότατον
κ(αὶ) κάποιος· ἀσεβὴς· ἐχάλασεν· αὐτ(όν)
κ(αὶ) εἶναι μόνον τὸ κουβούκλιον
πέτρινον· εἰς τὸ μέσον· τοῦ ναοῦ
ἔχει κ(αὶ) κολόναις· μαρμαρένιαις
ιε κ(αὶ) εἰς τὸ μέσον· τοῦ κουβουκλί
ου· εἶναι τὸ πάτημα· τοῦ χ(ριστο)ῦ
βουλωμένον· εἰς τὴν πέτρα· ὁπ(οῦ)
ἐπάτησεν· ὁ χ(ριστὸ)ς κ(αὶ) ἀνελήφθη·
εἰς τοὺς οὐρ(αν)ούς· τὸ δὲ ἕτερ(ον) θμ
ἐπῆραν· οἱ φράγκοι· αὐτοῦ ἦλθε·
πολλάκις· ἡ παναγία· νὰ προ
σκυνήσῃ· εἰς τὸν καιρὸν τῆς

μετὰ

μεταστάσεως αὐτῆς ἐφάνη· ὁ ἀρ
χάγγελος γαβριὴλ· κ(αὶ) εἶπεν τ(ῇ)
χαῖρε· κ(αὶ) ἔδωκεν· αὐτὴ κλωνά
ριον· φοινικίας· προμήνυ
σιν· τῆς ἁγίας· μετάστασιν· αὐτῆς
θηναγοθῆς τῆς· εἰς τοὺς οὐρ(αν)ούς
κ(αὶ) παρέμπροσθεν· φαίνεται· ἡ γῆ
τοῦ ἰορδάνου:
Ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ· ὡς λιθου
βολή· εἶναι τὸ σπήλαιον· ὁποῦ
ἀσκήτευεν ἡ ἁγία· πε
λαγία· κ(αὶ) κρατοῦσι(ν)
αὐτὸ· οἱ ἀσεβεῖς· κ(αὶ)
δὲν ἀφίνουν· τινὰ

ἢ αἱρετικὸν· ἢ εὐσεβῆ· νὰ σέβῃ

μέσα ἡ ἄνωθεν· τοῦ τάφου τῆς
ὁσίας· ἐμαλιἰχναρίου ἀπελθ.
τυπομένον· ἡ μικρὴ· Γαλιλαία

Ἀρασερὰ δὲ ἡ μικρὴ γαλιλαία
τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν στά
δια· β εἶναι ἡ μικρὴ
γαλιλαία· καὶ αὐτοῦ ἐφάνη
Χριστὸς· μετὰ τὴν ἀνάστασιν εἰς
τοὺς ἀποστόλους· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἀπελθόντες· κηρύξατε· πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ· βαπτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα· τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
Κατὰ ἀνατολὰς· τοῦ ὄρους

λων

τῶν ἐλαιῶν· εἶναι ἡ Βηθανία
ἡ πατρὶς· τοῦ Λαζάρου· εἶναι δὲ
καὶ ὁ πρῶτος· αὐτοῦ τάφος· αὐτοῦ
ἐγένετο ἡ Βιθαμία

καὶ ἡ ἀνάστασις
αὐτοῦ εἶναι
καὶ τὸ μνῆμα
τῆς· Μάρθας
καὶ Μαρίας· εἰς
τὸ σπήλαιον
καὶ κρατοῦσιν· αὐτὸ οἱ Τοῦρκοι·
καὶ παρακάτω· τῆς Βηθανίας· εἶ
ναι· ἡ πέτρα· ὁποῦ ἐκάθησεν
Χριστὸς· ὅταν τὸν ἐπρο
ϋπάντησαν· Μάρθα·

καὶ μαρία αἱ ἀδελφαὶ τοῦ λαζάρου
καὶ εἶπον αὐτὸ κ(ύρι)ε· εἰ ἦς ὧδε οὐ
κὰν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν
καὶ τὸ τε τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἀνέστησεν·
αὐτὸν τετραήμερον· οἶτα εἰς
τὸν τάφον· καὶ ἐρχόμενος ἀπὸ
τῆς βηθανίας· πρὸς τὴν ἱ(ερουσα)λὴμ
ἀπέστειλεν· τοὺς μαθητάς·
καὶ ἤφεραν· τὸν πῶλον· καὶ ἐκά
θησεν· καὶ προϋπήντησαν· ἔκρα
ζον· λέγοντες· μετὰ· βαΐων
καὶ κλάδων· εὐλογημένος· ὁ ἐρχό
μενος· ἐν ὀνόματι· κ(υρίο)υ ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις:

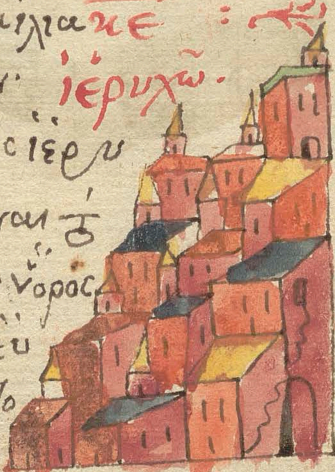
Ἀπὸ δὲ τῆς βηθανίας κάτω

κάτα

κάτασε ἀνατο λὰς· εἶναι
ἡ στράτα· ὁποῦ κατεβαίνει· καὶ
ὑπάγει· εἰς τὸν ἰορδάνην· καὶ ὡς μί
λια ϛ εἰς τὸν κάμπον· εἶναι
τὸ μοναστήριον· τοῦ ἁγίου εὐ
θιμίου· ἀπ' αὐτοῦ κατὰ ἀνατο
λὰς μίλια η ἦταν ἡ ἱεριχὼ εὔ
μορφον· καὶ αὐτοῦ ἀνέβηκε·

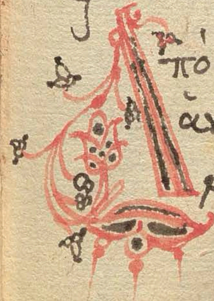
ὁ Ζακχαῖος εἰς τὴν συκομορέαν
διὰ νὰ ἰδῆ τὸν Χ(ριστό)ν· κ(αὶ) ἀπέχει
τῆς Ἱ(ερουσα)λὴμ μίλια κε :
ἄνωθεν Ἱερυχῶ·

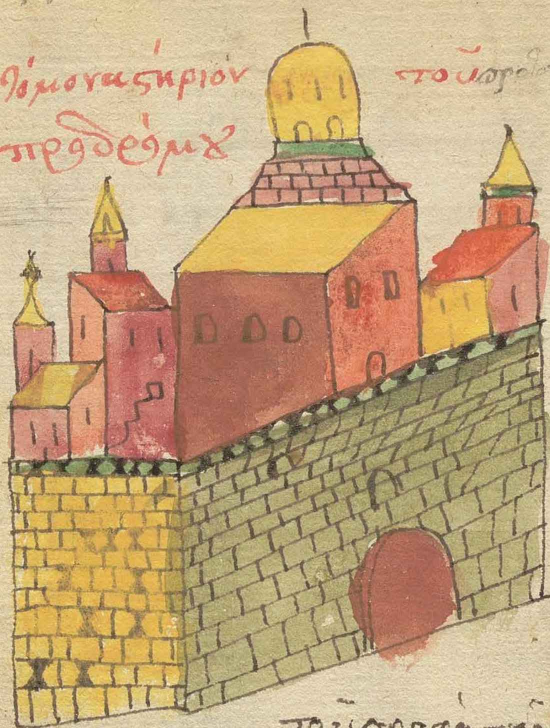
Ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερυ-
χὼ εἶναι τὸ
σαραντάριον ὄρος
ὅπου ἐνήστευ-
σεν ὁ Χ(ριστὸ)ς κατὰ τὸ
ἀνθρώπι-
νον ἡμέρας μ κ(αὶ) ἐπείνασεν κ(αὶ) ἐπεί-
ρασεν αὐτὸν ὁ διάβολος κ(αὶ) εἶναι
ἀψηλὸν πολλὰ ὑψηλά· κάτω
δὲ εἶναι κρημνιὰ μεγάλη κ(αὶ)
δύσβατος· τὸ ὁποῖον κ(αὶ) εἰς τὴν
ῥίζαν

ῥίζαν τοῦ ὄρους εἶναι τὰ
γλυφὰ ὕδατα· τὰ ὁποῖα ἐμε-
τάβαλεν εἰς γλυκύτατα ὁ προ-
φήτης Ἐλισσαῖος·

Ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερυχὼ κατὰ
ἀνατολὰς πρὸς τὴν ἔρη-
μον εἶναι τὸ μοναστήριον·

τοῦ ἡ τροφὴ τοῦ
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· ἰωά-
ννου· καὶ ὡς δύο μίλια ἀπὸ τὸ
μοναστήριον· ἀνατολὰς εἶναι
ὁ ἰορδάνοις ποταμός· ὁ ποῦ

ἐβα

ἐβαπτίσθη· ὁ χ(ριστό)ς ἡμῶν ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστό)ς·
ὑπὸ τοῦ τιμίου· προδρόμου
αὐτοῦ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ἰορδά-
νου· εἶδεν ὁ ἰωάννης τὸ πρῶτ(ον)
στάδιον· ἐπειδὴ ἔβαλε τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ ἐφάνη ἡ ἁγία τριάς· εἶναι
τὸ σπήλαιον· ὁ ποῦ ἡσύχαζεν
ὁ ἰωάννης· καὶ ἔχει ὁ ποῦ ἐβαπτί-
σθη· ὁ χ(ριστό)ς ὀνομάζεται· ὁ τόπος
καθολικὸ· καὶ ἀντίκρυ· τοῦ καθο-
λικοῦ· εἶναι τὸ ὄρος· ἑρμωνιείμ·
ἀπ' αὐτοῦ· εἰρ πάνη· ὁ προφήτης
ἠλίας:

Πορεύεται δὲ ὁ ἰορδάνης·
πλαγίως ἀπὸ ἄρκτον εἰς
μεσημβρίας· καὶ ἀπέχει τῆς
ἱλὴμ μίλια λ· Πέραν τοῦ ἰορδά
νου· εἶναι ὄρει εἰς ψιλά· καὶ αὐτοῦ
ἦλθεν ὁ θεόφθης μωϋσῆς καὶ
ἐπροσεύχετον πρὸς τὴν ἱλὴμ
καὶ αὐτοῦ ἐτάφη· ὑπὸ θείου
ἀγγέλου· πέρας δὲ τὴν ἐσωτέραν·
ἔρημον εἶναι ὁ τάφος· τῆς
ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας
ἐποίησε δὲ ἐκεῖ χρόνους μζ
καὶ ἀπέχει τῆς ἱλὴμ ἡμέρας κ
καὶ ἀπέχει δεξιὰ τοῦ ἰορδάνου
εἶναι τὰ σόδομα· καὶ γόμορα

ἡ νεκρὰ

ἡ νεκρὰ θάλασσα· νεκρὰ δὲ λέγε
ται ὅτι δὲν ἔχει κανένα ζῶον τα
νῦν· καὶ αὐτοῦ εἶναι ὁ τόπος τοῦ
λώτ· τοῦ ἀνεψιοῦ ἀβραὰμ καὶ
αὐτὸς ὁ τόπος ἐκαταποντίσθη·
διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ὅτι
ἦσαν· ἀρσενοκοῖται· καὶ μοιχοί·
καὶ ἁμαρτωλοί· παραβάντας καὶ
αὐτοῦ εἶναι ὁ τόπος· τῆς κολά
σεως· καὶ γυρίζει ὁ τόπος αὐτὸς
μίλια ψ·

Πλησίον τοῦ ἰορδάνου εἶ
ναι ἡ μονὰς ἣ λέγομεν τοῦ
ἀββᾶ· γερασίμου· ὅπου ἐδού
λευεν· αὐτοῦ· ὁ λέων διὰ τὴν

θεάρεστον· αὐτοῦ πολιτείαν
καὶ ὡς δύο μίλια· ἀπὸ τὸ μονα
στήριον· εἶναι τὸ ἁγίασμα·
ὁ ποῦ εὔγαλεν· ὁ μαθητῆς
αὐτοῦ· σαββάτιος· διὰ
προσευχῆς:·
Καὶ ἐρχόμενος· πάλιν· εἰς
τὴν

τὴν ἁγίαν· πόλιν· ἱλήμ· καὶ ἔξω
τῆς πύλας· δαμασκοῦ· εἶναι
ὁ οὐρδὸς· τοῦ ἄλσους· τοῦ βα
σιλέος· ὁ ποῦ ἔστειλεν· ὁ προ
φήτης· ἱερεμίας· τοὺς μαθη
τὰς· βαρούχ· καὶ ἀβδεμελέχ·

διὰ να κοιμηθοῦν· σ' ὑκα
διὰ τοὺς ἀσθενής· καὶ καθε
ζόμενοι· εἰς ἕνα· σπήλαιον

ἀπεκοιμήθησαν χρόνους ο
ὡς καθὸς ἡ τῶν αἰχμαλώτ·
καὶ ὡς μίαν ἡμέραν· εἶναι ἡ σα
μαρία· καὶ εἶναι κάστρον· καὶ ἔξω
θεν αὐτοῦ εἶναι τὸ πηγάδι.

ἡ σαμάρεια

πηγὴ

πηγὴ τὸ φρέαρ τοῦ ἰακὼβ· ὁποῦ
εὗρεν ὁ χς τὴν σαμαρίτην
καὶ ἀπὸ τὴν σαμάρειαν· ἡμέρας η
κατὰ ἄρκτον· εἶναι ἡ τιβεριάδος
θάλασσα· ἀπὸ τὴν ὁποῖαν· ἐξέρ
χεται ὁ ἰορδάνης· ὁποῦ ἐψά
ρευαν· οἱ ἀπόστολοι· καὶ ἔσωντας
νὰ εἶναι· μεγάλη· λίμνη· ὀνο
μάζεται· θάλασσα· αὐτοῦ ηὗρεν
ὁ χς· τοὺς ἀποστόλους· ὁποῦ ἐ
ψάρευαν· καὶ εἶπεν· αὐτοῖς
δεῦτε· ὀπίσω μου· καὶ ποιήσω
ὑμᾶς ψαράδες· ἀναναυτοῦ
εἰσῆλθεν· ὁ χς εἰς τὸ πλοῖον καὶ
πάλιν αὐτοῦ· ἐφάνη· μετὰ·

τὴν ἀνάστασιν· εἰς τοὺς μαθη-
τὰς ψαρεύοντο· καὶ ἐρωτήσας·
ὁ Χριστὸς τὸν πέτρον· σίμων ἰωνᾶ
ἀγαπᾶς με· καὶ τὰ ἑξῆς αὐτοῦ
εἶναι ἡ βιθσαΐδα· ἡ πόλις·
ἀνδρέου· καὶ πέτρου· καὶ παρά-
νω· εἶναι ἡ γενησαρὲτ· λίμνη
εἰς τὸ πὸν ἔρημον· εἰς ἐκεῖ-
να· τὰ μέρη εἶναι· τὸ ξερὸ
πηγάδιν· εἰς τὸ ὁποῖον· ἐρρί-
ψαν τὸν ἰωσήφ· οἱ ἀδελφοί
του· ὅταν τὸν ἐπούλησαν
τοὺς αἰγυπτίους· καὶ ἀπέχει
μίλια ρ

Ἀπ' αὐτοῦ κάτω εἶναι
ἡ ναζαρέτ.

ἡ ναζορὲτ· εἰς τὴν ὁποίαν· ἐγίνεν·
ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς θεοτόκου ὑπὸ τοῦ
ἀρχαγγέλου· γαβριὴλ· αὐτοῦ
ἀναθράφη· κατὰ· τὸ ἀν-
θρώπινον· καὶ τοῦ τουχάριν·

ἐκλήθη ναζωραῖος· καὶ παρὰ ὀλί
γον εἶναι τὸ θαβόριον ὄρος εἰς
τὸ ὁποῖον τὸ θαβόριον ὄρος:~
ἐμεταμορφώθη ὁ χς καὶ
κάπεται δὲ κατὰ ἀνατολάς:~

Καὶ πλησίον αὐτοῦ εἶναι
ἡ κανὰ τῆς γαλιλαίας εἰς
τὴν ὁποίαν ἐποίησεν ὁ χς
τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον:

Περὶ τῆς ἁγίας βηθλεέμ.

Ἐρχόμεθα οὖν πάλιν λέ
γειν περὶ τῆς ἁγίας βη
θλεέμ· καὶ ἀνέρχεσθαι
πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν
ἰλημ· καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῖς
ἐν πρώτοις περὶ τῆς ἁγίας βηθ
λεέμ· ὑπειάρχηζει κάτα μεσημ
βρίας· καὶ ἀπέχει τῆς ἰλημ μεί
λια ιβ καὶ διαμέσου τῆς ὁδοῦ εἶ
ναι τὸ μοναστήριον τοῦ προφή
του ἡλίου:

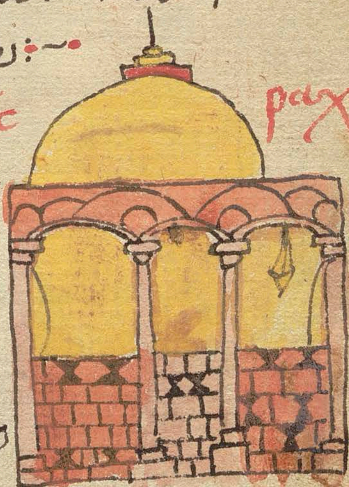
Ἔχει τὸ μοναστήριον να
ὸν ὡραιότατον· καὶ
ναὶ αὐτοῦ ἐκοιμήθη ὁ προ
φήτης ἡλίας ὑπὸ κάτω.

ἀρχέυθου·
κ(αὶ) εἶπε(ν) αὐτῷ ἄγγελος κ(υρίο)υ ἄμυγα
φάγε κ(αὶ) πίε· ὅτι· μακρὰ· ἀπὸ σοῦ εἰ
ἡ ὁδὸς

ὁδός· ευρίσκουντε· δὲ αὐτοῦ μονα
χοὶ πολοὶ· κ(αὶ) ἐξῆλθεν· τῆς ὁδοῦ
εἶναι ἡ τύποσις· τοῦ σώμα
τος· τοῦ ἁγίου:~

ὁ τάφος· τῆς ραχὴλ

Αὐτοῦ σιμὰ
εἶναι· καὶ
ὁ χείμαρρος
εἰς τὸν ὁποῖον
ἤφερεν· ὁ ἰωσὴφ
τὴν θεοτόκον
ἵνα ἀπολύσῃ αὐτὴν κ(αὶ) ἦλθε·
ἄγγελος κ(υρίο)υ κ(αὶ) εἶπε τῷ ἰωσὴφ· μὴ
φοβηθῇς· παράλαβε κ(αὶ) μα
ριὰμ· αὐτοῦ δεξιὰ· εἶναι
τὸ χωρίον· πετζάλας·

Ἤγουν ὁ οἶκος τοῦ εὐφανθέ(ντος)
καὶ λέγουσιν ὅτι αὐτοῦ ηὑρή-
καν οἱ προφῆται· καὶ παραπάνω
εἶναι τὰ ἁγιάσματα· τοῦ κυθρι-
ανοῦ· καὶ ὡς γ μίλια· εἶναι
τὸ μοναστήριον· τοῦ ἁγίου γεωργίου

ἔχει

ἔχει δὲ ναὸν ὡραιότατον· μὲ
τροῦλλα ἔχουσιν· καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας
ἁλύσεως· ὁποὺ ἔδεσαν αὐτὸν
εἰς τὸν καιρὸν τῆς μαρτυρίας·
καὶ ποιεῖ θαύματα· εἰς πιστοὺς
καὶ ἀπίστους διὰ πρεσβειῶν τοῦ
ἁγίου· καὶ ἀπέχει μίλιον ἕνα·
ὁ ἅγιος γεώργιος· εἰς τὴν πέτζα-
λας

Πάλην εἴπομεν πε-
ρὶ τῆς ἁγίας Βηθλε-
έμ· ἐν αὐτῇ γοῦν ἐγε-
ννήθη· ὁ κς ἡμῶν ις
χς· κατὰ· σάρκα·

ἐκ τῆς

ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου· ἔχει δὲ
ναὸν μέγαν· κ(αὶ) ὡραιότατον μὲ
τὰ σκέπη της ξυλένης· κ(αὶ) ἔξωθεν
μολύβο· σκέπαστος· κ(αὶ) τὸ ἔδαφ(ος)
τοῦ βήματος· κ(αὶ) ὅλος ὁ τοῦ ναοῦ
εἶναι· μὲ τὰ μάρμαρα· ἔχει δὲ
ὁ ναὸς κολόνας ν εἰς τὸ ἕνα μέρ(ος) κε
κ(αὶ) εἰς τὸ ἄλλο κε κ(αὶ) ἀπάνω· εἶναι
ἱστορισμένος· μὲ θα ψηφίδον,
κ(αὶ) μουσίου χρυσοῦ· κ(αὶ) δεξιὰ· τοῦ
βήματος· εἶναι σκάλα· κ(αὶ) ἀνα-
βαίνει· εἰς τὴν ἐκκλησία· τοῦ ἁγί(ου)
Γεωργίου· κ(αὶ) ἀπάνου τοῦ εἶναι· ἑτέ-
ρη· σκάλα· κ(αὶ) ἀνεβαίνει· εἰς τὸν
πύργον· ὁποὺ κάθουνται οἱ μοναχοί:—

καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ καθολικοῦ
εἶναι τὸ ἅγιον σπήλαιον· εἰς τὸ
ὁποῖον ἐγεννήθην ὁ κ(ύριο)ς ἡμῶν Ἰ(ησοῦ)ς
Χ(ριστό)ς· καὶ εἶναι ὅλον μαρμαρένιον· ἔσωθεν
καὶ ἔξωθεν· ὡραῖον κατὰ πολλά· καὶ
τὸ ἔδαφος· ἔχει δὲ πόρτας· πρ θυν
τήμας ϛ ἡμίαν· δυσικά· καὶ μία
λη· ἀριστερά· καὶ καταβαίνει σκα
λύνια· ιε· καὶ ὁ τόπος ὅπου ἐγεννή
θην ὁ Χ(ριστό)ς δυσικά ἡ φάτνη· ἀνα
τολὰς τῆ γέννησις·
καὶ ἐξέρχεται
δυὼ δ(ι)α με
γάλη· καὶ
παντερπνή

καὶ ἀνάφθουσιν ἄνωθεν εἰς τὴν
γέννησιν· κανδήλας ϛ· καὶ εἰς τὴν
φάτνην δ· καὶ ἅπαντα τὰ καν
δήλια τοῦ ἁγίου σπηλαίου μδ
καὶ δυσικά· εἰς τὴν φάτνην· εἰς
τὴν ἄκρην· εἶναι· ὁ τόπος ὅπου
ἔχυσαν τὸ ἅγιο πλῆμα· τῶν σπαρ
γάνων· τοῦ Χ(ριστο)ῦ καὶ εὐωδιάζει· τὸ
δὲ μοναστήριον· τῶν Φράγγων εἶ
ναι· ἔξωθεν τοῦ ναοῦ· ὁ δὲ ναὸς
εἶναι ἰχνάρια ρπε καὶ τὸ
πλάτος η· ἀριστερὰ δὲ σύναξιν
ἔχουσιν· οἱ αἱρετικοί τόπους
ὅπου ψάλλουν· καὶ εἰς τὰ δεξιὰ
μέρη ἔχει βαπτιστήρια· πορφυρῶν·

ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ· ἀνατολὰς
ἕως ἕνα στάδιον· εἶναι σπή-
λαιον· εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθεν
ὁ χς μετὰ τῆς μητρός αὐτοῦ καὶ
τοῦ ἰωσήφ· ὅταν ἤθελεν νὰ φύ-
γη· εἰς τὴν αἴγυπτον· εἰς τοῖς
βρεφοκτονίαις· τὸν καιρὸν· καὶ
καὶ λαμβάνουσιν χῶμα· ἔξω
τοῦ· καὶ ποιεῖ ἰατρείας:—

Ἀπὸ δὲ τῆς ἁγίας βηθλεὲμ· κα-
τὰ ἀνατολὰς εἶναι τὸ μοναστή-
ριον· τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου· τοῦ
κοινοβιάρχου:—

Ἀπέχει δὲ τὸ μοναστήριον

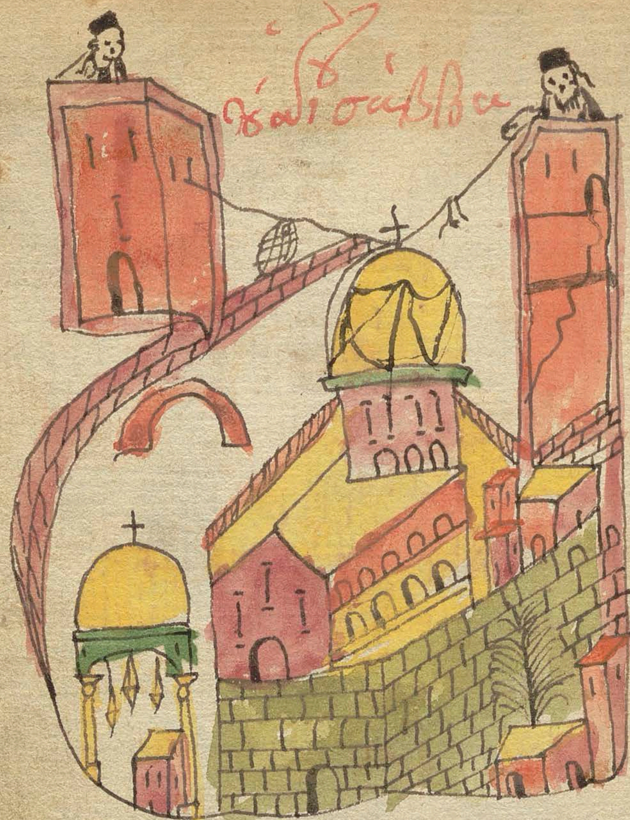
θυ

τοῦ ἁγίου τοῦ
θεοδοσίου
μίλια Η
ἀπὸ
τῆς ἁγ(ίας)
ἰλημ
καὶ παρα-
κάτω
ἕως

μίλια δ εἶναι ἡ λαύρα τοῦ
ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς
ἡμῶν σάββα· τοῦ ἡγιασμέ-
νου καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐ-
ρήμου:—

Καὶ αὐτοῦ ἐφωμένθησαν· ἀσκηταί·

ὑπὸ τῶν ἄθεον ἀρράβων· εἶναι
δὲ τὸ μοναστήριον· εἰς τόπον δύ-
σβατον· κρημνόν· ἔχοι δὲ ναοὺ

ὡ

ὡραιότατον· μὲ τρούλα· καὶ ἱστορι-
σμένον· μὲ θαλαζουρίου· καὶ κτι-
σμένον ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου
βασιλέως· ἐμμανουήλ· τοῦ
πορφυρογεννήτου· καὶ ἀπόθεν·
τοῦ βήματος· τῆς ἐκκλησίας·
κάτω· εἰς τὸ ξερὸ ποτάμιον
εἶναι τὸ σπήλαιον· ὅπου εὗγαλεν
ὁ ἅγιος σάββας· διὰ προσευχῆς·
τοῦ ἁγίου· καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ ἔξω-
θεν τοῦ ναοῦ· μὲ τὰ κουβουκλίου
καὶ αὐτοῦ εἶδεν· ὁ ἅγιος στῦλον
πυρὸς· καὶ ἐποίησε· τὴν ἐκ-
κλησίαν· τοῦ εὐαγγελισμοῦ·
αὐτοῦ εἶναι πλησίον· σπήλαιον

μέσα· καὶ εἶναι ἐκκλησίαν τοῦ ἐν ἁ-
γίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάου· αὐ-
τοῦ εἶναι ἐκκλησία· τὸ κελλίον
ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ· αὐτοῦ
ἔγραψε τὴν ὀκτώηχον· καὶ ἄλλα πο-
λὰ βιβλία καὶ συγγράμματα ὠφέλημα·
ἐκεῖ δὲ τὸ μοναστήριον ἐκκλησίαις·
η· ἡ α εἶναι τῆς καθολικοῦ ὁ εὐαγ-
γελισμός· ἡ β εἶναι τῶν μ μαρτύρων
ἡ γ εἶναι τοῦ προδρόμου· ἡ δ
εἶναι τοῦ ἁγίου γεωργίου· ἡ ε
τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ χρυσοστό-
μου· ἡ ς τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ
δαμασκοῦ· ἡ ζ τοῦ ἁγίου νικολά-
ου· ἡ η τῶν ἁγίων ἀποστόλων· εἰς
τὸ

τὸ ἀσκητήριον· τοῦ ἁγίου· ἐκεῖ δὲ καὶ
ὁ τόπος· πύργος διὰ φύλαξιν· τοῦ
μοναστήριον· ἀπὸ τοὺς ἀθέους ἀ-
ράβους· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τὴν ἱερουσαλήμ
μίλια ιβ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἄνωθεν
κατὰ μεσημβρίας· εἶναι ἡ δρῦς ἡ
μαυρή· ὁ ποῦ ἐκατοίκει ὁ πα-
τριάρχης ἀβραάμ :-

περὶ τοῦ πατριάρχου ἀβραάμ·

Εἶναι δὲ τοῦ πατριάρχου
ἀβραάμ· ὁ τόπος· καὶ εἶναι
θαμμένος αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
σάρρα· καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἰσαάκ·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ λοιποὶ αὐτοῦ
γενεά· αὐτοῦ ἐγένετο ἡ φιλοξενία

τῆς ἁγίας τριάδος· καὶ ἔχουσιν
αὐτὸν τοῦ τόπον· οἱ ἀγαρινοί·
καὶ ἀπέχει εἰς ἱερουσαλήμ· μίλια λ
Ἔξωθεν τῆς ἱλήμ
σμιὰς· μίλια β εἶναι
τὸ μοναστήριον ὁ σταυρὸς
καὶ

καὶ εἶναι τῶν ὀρθοδόξων· καὶ ἔχει
ναὸν· ὡραιότατον· μὲ τροῦλλον· καὶ
ἱστορισμένον· μὲ θαλαζουρέλιου

τὸ δὲ ἔδαφος εἶναι ἱστορισμένον
μὲ τὰ ψηφίδων· εἰς δὲ τὸ αὐτὸν
βῆμα· ὑποκάτω· τῆς ἁγίας
τραπέζης εἶναι ὁ τόπος· ὅπου
ἐκόψαν τὸ δένδρο ἐνεσχάτους
χρόνοις· καὶ ἐγένετο· ἐξ αὐτοῦ
τοῦ δένδρου ὁ τίμιος σταυρὸς
ὅπου ἐσταυρώθη ὁ κς ἡμῶν
ις χς καὶ ἀποῦσιν ἄνωθεν καν
δήλας ζ· καὶ αὐτὸς ὁ ναὸς εἶναι
τὸ μάκρος ἰχνάρια πς καὶ τὸ
πλάτος μς εἶναι δὲ τὸ μονα
στήριον εἰς τόπον· κατὰβαθον
καὶ ἔχουσιν καὶ ἔτι τοῦ ξύλου· τοῦ
σταυροῦ εἰς μίαν εἰκόνα· τῶν

ἀρ

ἀρχαγγέλων εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι
παραμήσιον:·

Ἀπὸ δὲ τῆς ἱλημ· δυσμὰς μί
λια ε εἶναι ἡ ὀρηνή· ὅπου
ἐγεννήθη ὁ τίμιος πρόδρο
μος· καὶ εἶναι ναὸς ὡραιότα
τος· καὶ πλησίον αὐτοῦ εἶναι
ὁ οἶκος τοῦ προφήτου ζαχαρίου
αὐτοῦ ἦλθεν καὶ
ἡ παναγία· καὶ
ἠσπάσατο
τὴν ἐλισά
βετ· καὶ
ἤτον ἐκεῖ
μῆνας
τρεῖς

σιμὰ τοῦ βήματος· ἐγεννήθη· ὁ τί
μιος· πρόδρομος· καὶ ὡς ζ΄ στά
δια εἶναι τὸ ὕδωρ τῆς ἐλέγξεως
λέγουσι δὲ τινὰ ἐλέγχε τοῦ
καθενὸς τὰ ἁμαρτήματα·
καὶ δυσμὰς μίλια γ΄ εἶναι ἡ πέτρα
ὁποὺ ἐσχίσθη· καὶ ἐφύλαξε τὸν
πρόδρομον· εἰς τὸ καιρὸν τῆς
βρεφοκτονείας· καὶ ἐξέρχεται
ἐξ αὐτῆς· βρύσις· ἁγιάσματος
εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη· πρὸς μεσημβρί(αν)
εἶναι τὸ ὕδωρ ὅπου ἐβάπτισεν
ὁ ἀπόστολος· φίλιππος τὸν εὐνοῦ
χον· αἰθίοπα· ἀπέχει ἡ ὀρυ
νὴ· τῆς ἱλὴμ μίλια η΄:-

ἀπὸ

ἐμαὺς

Ἀπὸ δὲ τῆς ἱλὴμ
πρὸς δυσμὰς στάδια
ξ΄ εἶναι
ἐμμα
οὺς ἐκεῖ
ὁποῦ λέγει
τὸ εὐαγγέλιον· εἰς ἐμμαοὺς· κλῶν
τὸν ἄρτον· αὐτοῦ ἐφάνη· ὁ χ(ριστὸ)ς μετὰ
τὴν ἀνάστασιν· εἰς τὸν λουκᾶν·
καὶ κλεόπαν· καὶ εἶναι ἐκκλησία·
μεγάλη· τώρα δὲ εἶναι ἐρημεν(η)·
μόνον τὸ μέρος· ὁποῦ στέκει ἕως
τὴν σήμερον·

Η δὲ γάζα· ἀπέχει· τῆς ἱλὴμ ἡμέρας γ΄

φαντουκου

κ(αὶ) αὐτοῦ εἶναι τὰ σπήτια τοῦ

ἡ γάζα

ἀνδρειωτάτου

σαμψών·

κ(αὶ) αὐτοῦ

σημεῖα

εἶναι

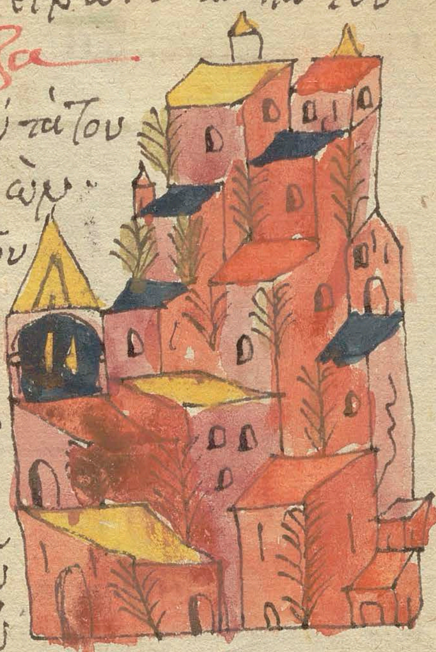
τὰ μαγ

δαλα·

ὅπου

ἦτον

μαρία· ἡ μαγδαληνή:

Ἀριστερὰ δὲ τῆς γάζης· ἡμέρα(ς)

μία· εἶναι· ἡ λύδδα· κ(αὶ) αὐτ(οῦ)

εἶναι ὁ πάνσεπτος· ναὸς

τ(οῦ)

τοῦ ἁγίου ἐνδόξου

μεγαλο·μάρτυρος

γεωργίου· τοῦ

τροπαιοφόρου

κ(αὶ) πάνυ ὡραιότα

τον· κ(αὶ) αὐτοῦ

εἰς τὸν ναὸν·

πλησίον τοῦ ἁγίου· βήματος

εἶναι· ἡ τιμία· κάρα· διοῦ πα

μυρίζομεν· ἡμέραν· αὐτοῦ

μνήμην· μηνὶ· νοεμβρίου

εἰς τὰς τρεῖς· ἤγ(ουν) τὰ ἐγκαί

νια· τώρα· κ(αὶ) προσκυνῆται

μέχρι· τὴν σήμερον· ὑπὸ πάν

των· πιστῶν κ(αὶ) ἀπίστων:

ἐιρεεμλι το καλ[illegible] σαραφ[illegible]

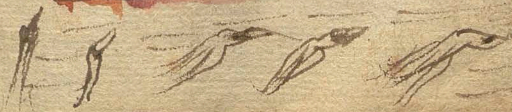

Πλησίον· τῆς λύδδας· εἶναι
ἕτερον· ναὸς τοῦ ἁγίου
γεωργίου· καὶ εἰς τὰ δεξιὰ· τοῦ ναοῦ
εἶναι ἡ κολόνα· συνόπηαν· ἀγό
ρασεν· ἡ χήρα· ὅθεν τὴν· ἔρριξεν
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ διὰ πρεσβει
ῶν· τοῦ ἁγίου· ηὑρέθην· εἰς τὴν σκά
λαν· καὶ ἐβγέλθην· εἰς τὸν ναὸν ταῦτα :—
Καὶ ἕως ς μίλια τῆς πόλεως·

λύδδας· εἶναι τοῦ ἰάφα λουμ· ἡ ἰ
ώπη· λεγομένη· εἰς τὴν θείαν·
γραφὴν· καὶ αὐτοῦ εἶναι· ἡ θάλασσα·
ὅθεν ἔρχονται· τὰ καράβια· μὲ τοὺς
προσκυνητάδες· καὶ ἀπέχει· της
ἱλημ· μίλια λ :
Καὶ ἀριστερὰ· τῆς ἰώπης·
εἰς τὴν παραθαλασσίαν·
εἶναι γ᾽ ἀλὲμ· μπιαλὲμ

ου γιά
φά

οὗτος ὀνομάζεται· τὴν σήμερον
καὶ εἶναι ἐκκλησία· τοῦ ἁγίου ἀπο
στόλου πέτρου· καὶ αὐτοῦ εἶναι· ὁ τό
πος ὁποῦ λέγει τοῦ ἁγίου· εὐαγγελίου
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠρώτα· τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ· τίνα με λέγουσιν
εἶναι· τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
καὶ τὰ ἑξῆς καὶ παρακάτω· εἶναι
ἡ καισαρεία· τῆς φιλίππου
καὶ εἶναι κάστρον· ἐρημωμένον
καὶ παραολίγων· εἶναι ἡ πτο
λεμαΐδα· ἤγουν ἡ ἄκρη: —

Καὶ ἀπάνωθεν· εἶναι τὸ καρ
μήλιον· ὄρος ὁποῦ ηὕρισκε
τον ὁ προφήτης ἠλίας·
καὶ ἀριστερά· εἶναι

ἡ τύρω

